

1. Až slunce hlédne z výšin,
půjdu a vystoupám strání.
Vím přece o temné skrýši,
z níž vládne pohoří lesklý
Zlatohlav

Žár bělí obilí vousy,
soustředné poledne víří,
a z kapes polednic trousí,
do peřin nemluvnat zlatozlatá zbla

R: Mám diadém
blíží se vojsko hadů,
mé údy mdlé
slábnou, nedoběhnu dál.
Houf, hádků houf
svíjí se pod košilí
trouf, já si trouf
kam si nikdo netroufal

2. Král hadů do vody vplouvá,
dřív zlatou korunku snímá,
třpití se polední strouha,
když se v ní velebně koupá
Zlatohlav

Skrádám se ke zlatu v písku,
sevřu ho, utíkám loukou,
jen jsem si radostí výsknul-
z nor za mnou vyrazil slizký hadí dav

R: (2x)

3. = 1.

4. = 2.

R: